

BYSTRÉ HLAVY!

PRO NEJMENŠÍ

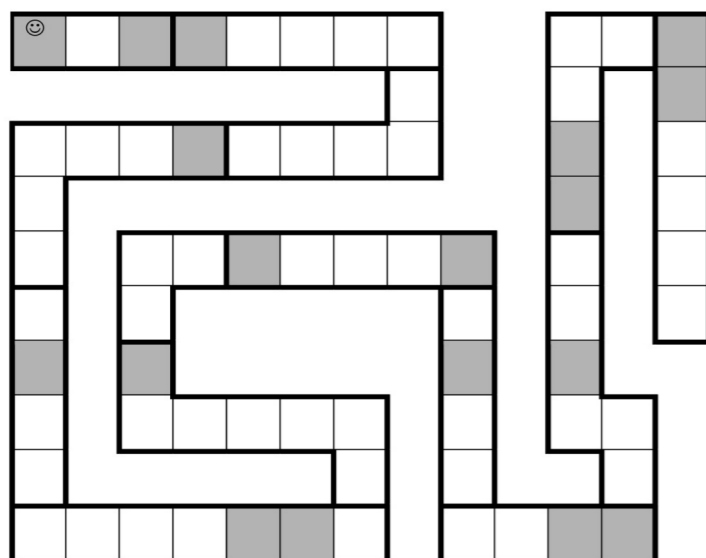
ROZDÍLY. Najdi alespoň 10 rozdílů.

PRO STARŠÍ

KŘÍŽOVKA.

Doplň slova; tajenku tvoří šedá pole čtená za sebou. Začni v políčku se ☺.

stavitel archy; apoštol; syn Panny Marie; muž, který choval malého Ježíška v náručí při jeho obětování Bohu; zvířata, která byla v Betlémě s pastýři; matka Jana Křtitele; Ježíš se narodil v ...; nejmladší z apoštolů; muž, kterého pohltila velká ryba; nejvyšší ctinosti: ..., naděje, láska; apoštol, který zapřel Ježíše; zvíře, které třikrát zakokrhalo při zapření Ježíše; apoštol, který Ježíše zradil za 30 stříbrných; jaké povolání vykonával Zacheus

Klára Špunt Zelinková

8

Tomášek

ZPRAVODAJ FARNOSTI
PŘI KOSTELE sv. TOMÁŠE V BRNĚ

Motto:

... každý, kdo vzývá jméno Páně bude spasen.
Ale jak mohou vzývat toho, v něhož neuvěřili?
A jak mohou uvěřit v toho, o kom neslyšeli?

Římanům 10, 13-14

Úvodní slovo

Začátkem června bude na Petrově odhaleno sousoší sv. Cyrila a Metoděje, kterým se město Brno připojuje k oslavám Jubilejního roku 1150. výročí příchodu svatých věrozvěstů na Moravu. Možná nás kolem toho napadají různé otázky. Ponechávám stranou, jak kdo tento pomník bude hodnotit z hlediska estetického. Vzhledem k tomu, že se jedná o moderní umělecké dílo, dají se očekávat různá stanoviska,

což ostatně doprovází všechno nové v lidské historii.

Ale na jednu otázku si dovoluji odpovědět sám: Potřebujeme v dnešní době zrovna stavět pomníky? Ano, určitě – zejména ty, které odkazují ke křesťanským hodnotám, k Bohu a víře v něj. A potřebujeme to právě proto, že jsme dnes konfrontováni se zřetelnou snahou většinové ateistické společnosti vyloučit vše náboženské z tzv. veřejného prostoru. Odkazy ke křesťanským kořenům naší evropské civilizace i jejího myšlenkového

a společenského profilu nikomu neznemožňují být ateistou, ale naopak brání naši duchovní paměť i povědomí o naší identitě před deformacemi a zamlčováním podstatných informací o naší historii a jejím ideovém spektru.

Jestliže kdysi svatí Cyril a Metoděj napomohli našim předkům učinit významný krok vpřed na cestě k Bohu, ale tím i k jejich vlastní kultivovanosti a duševnímu bohatství, pak my, jejich dnešní potomci, můžeme učinit alespoň malý krůček podobným směrem.

Váš farář Petr Vrbacký

Informace

Aktuální dění ve farnosti

• **V pátek 24. května 2013** proběhne v Brně další ročník Noci kostelů. Z tohoto důvodu v našem kostele odpadá večerní mše svatá v 17.30 hodin. Program začíná v 18 hodin. Pokud by se někdo z farníků chtěl ještě připojit k organizátorům, může své služby nabídnout v zákristii.

• **V neděli 26. května 2013** při mši svaté v 9 hodin přistoupí děti z naší farnosti poprvé ke svatému přijímání. Prosíme, aby při této mši svaté bylo respektováno, že část lavic v přední části kostela bude vyhrazena pro rodiny prvokomunikantů.

• **Ve čtvrtek 30. května 2013** bude slavnost Těla a Krve Páně. Na konci večerní mše svaté v 17.30 hodin proběhne tradiční eucharistická pobožnost. Prosíme rodiče, aby své děti přivedli do průvodu s květinami.

• **V neděli 2. června 2013** se v naší diecézi uskuteční mimořádná sbírka na realizaci sousoší sv. Cyrila a Metoděje v Brně na Petrově, které bude slavnostně odhaleno ve čtvrtek 6. června 2013 v 10 hodin v rámci oslav Jubilejního roku 1150. výročí jejich příchodu na Moravu. Další informace jsou vloženy jako příloha do tohoto čísla farního časopisu. Složenky pro příspěvky soukromých dárců jsou k dispozici v našem kostele na stolku s novinami.

• **V neděli 9. června 2013** bude mši svatou v 9 hodin vysílat v přímém přenosu Dvojka Českého rozhlasu (dříve stanice Praha). Zároveň v tuto neděli na konci každé bohoslužby zazní krátká informace o sbírce na vybavení kaple v Hospici sv. Alžběty na Kamenné ulici v Brně (viz informace v tomto čísle Tomáška).

• **Na webových stránkách** brněnského biskupství byla vytvořena rubrika „Jak dále? (po majetkovém narovnání)“ www.biskupstvi.cz/jak-dale. Zde budou dlouhodobě zveřejňovány konkrétní informace o průběhu tzv. restitučního procesu v naší diecézi, o jejím hospodaření, finančních plánech a podmínkách atd.,

obrovskou bonbošku. Tak jsme si všichni vzali, poděkovali a pak jsme nikdo nevěděli, o čem s ní mluvit. Přece se nemůžem ptát, jestli je na vozíčku od narození, nebo jak se jí to stalo. A taky jsme se s holkama potřebovaly domluvit na ten zítřejší volejbalový turnaj, a to by před ní bylo fakt blbý. No, a tak jsme ještě jednou poděkovaly a rozloučily se. No prostě trapas!”

„A jak se ti jinak zdá? Proč byste se s ní nemohly bavit normálně o muzice, co poslouchá, o filmech. Nebo myslíš, že je nějaká uzavřená, že o to nestojí?“ „No, vlastně vypadá jako úplně normální sympatická holka, myslím, že bez toho vozíčku by mezi nás docela zapadla.“ „Hm, tak tam vlastně zas tak velký problém není. Záleží to jen na vás.“ „No jo, já vím,“ vzdychne Jana a kluše na trénink. Maminka vybalí nákup a pak si vezme růženec. Úklid počká, důležitější je, aby to holky v pondělí dobře zvládly.

A taky že zvládly! Tentokrát mamku vítá rozzářená tvář a nepřerušitelný tok řeči. „Mamko, ta Táňa je fakt dobrá. V zemáku a dějáku strčila do kapsy i naše kluky. A je taková svá. Poslouchá Radúzu a nezbožňuje Tomáše Kluse. Slíbila mi, že mi půjčí nějaká céděčka. Stalo se jí to na lyžích a na 90 % už ji Bertík – to je její vozíček – neopustí. Prý to byla

láska na první pohled. Jo, a v sobotu přijde celý náš tým i Táňa, ještě že se dá do výtahu rovnou najet. A teďka přijde ta největší pecka. Ona taky hraje s vozíčkáři volejbal! Příště nám prý přijede fandit, tak se musíme snažit – víš, že nejsme nic moc.“ „Nemám ti na sobotu něco upéct nebo tak?“ Maminka má velikou radost, ale snaží se, aby její hlas zněl úplně přirozeně, tak jako vždycky. „Nó,“ milostivě svoluje dcera, „možná bys mohla udělat ty tvoje tyčky. Ale jednohubky a dort si udělám sama. Jo a Táňa si bude příští rok taky dělat řidičák. Její táta je prý Pat a Mat v jednom a už teď jí s kamarádem upravují autíčko, které by mohla řídit jen rukama. Hrozně je to prý baví a strašně při tom nadávají,“ směje se Jana. „A málem bych zapomněla: Táňa miluje Miltráčky, tak jí chcem koupit celou krabici. Nejsou sice všude k dostání, ale náš taťka je určitě někde sežene.“ Maminka se v duchu usmívá a musí souhlasit. Co by tatínek pro svou holčičku neudělal. Z předsíně (dcera se doma málokdy zdrží déle než půl hodiny) se ještě ozývá: „Neboj, nejsou to žádné drogy, je to prý něco jako pribináček.“ Když cvaknou dveře, vybalí maminka nákup a pak si vezme růženec. Je čas proseb a je čas díků.

Marie Sojka Veselá

Cesta lesem probíhala poklidně, někteří z nás využili času k probírání témat, blátivé úseky cesty jsme zdárně obešli nebo jinak překonali. Po ujití hodného kusu cesty jsme se zastavili, abychom se občerstvili, pomodlili a sdíleli témata ve skupinkách a děti měly nachystaný svůj program – stihla jsem z něj postřehnout jen to, že běhaly po lese a trhaly ze stromů připravené papírové lístečky.

Další část cesty rychle uběhla a šťastně jsme dorazili do Vranova. Tam již mezitím dojel autobus s poutníky, kteří nastupovali u Bohémy, a všichni jsme se připravovali na mši svatou. Naše

děti unavené chůzí lesem byly rády, že mohou chvíli sedět, a my jsme byli rádi, že nejsou tak aktivní jako při nedělní ranní mši svaté a můžeme celkem nerušeně vnímat a bohoslužbu slouženou naším panem farářem P. Vrbackým.

Po mši svaté následovalo již tradiční agapé v prostorách kláštera a soutěže pro děti v klášterní zahradě. Když si děti dostatečně zasoutěžily, museli jsme už jet domů (pro nás netradičně dost brzo), protože nás ještě čekal další program s rodinou. Odjížděla jsem se svátečním a radostným pocitem, neboť letošní farní pouť mi umožnila uvidět další a zatím netušený rozměr toho, jak obohacující je žít ve farní rodině.

Jitka Gaossed Kapitánová

Povídka

Maminka odemyká dveře a její nejstarší dcera ji vítá se slovy: „Mamko, mám problém.“ A protože tahle věta už dlouho nezazněla, maminka usuzuje, že sedmnáctiletá Jana opravdu problém má. Než stačí říct: „Tak copak?“, už se všechno v lehce nesouvislém povídání dozvídá. „Dneska k nám do třídy přišla nová holka, ale je to vozíčkářka. Přišla se jen představit a donesla

i o nejbližších rozhodnutích, která nás čekají. Naleznete zde také reakce kompetentních osob na kampaň, kterou vedou levicové politické strany a část médií proti věřícím občanům. Doporučujeme tyto stránky vaší pozornosti!

Z farní charity

Vážený přátelé,

v mariánském měsíci květnu o slavnosti Seslání Ducha Svatého vám vyprošujeme dary Ducha a radujeme se ze štědrosti Boží i vaší. Díky ní a díky vašim příspěvkům jsme mohli přispět na nejrůznější účely. Zaslali jsme:

Do sbírky určené na pomoc Haiti	5 000 Kč
Do Misijní banky ubožáků (MBU) na hloubení studní pro získání pouštní vody v jihozápadní Tanzánii	5 000 Kč

Dále jsme předali na Oblastní charitě Brno:

Na Noclehárnu pro bezdomovce	6 000 Kč
Na Denní centrum pro bezdomovce	4 000 Kč
Pro asistenční službu (jde o pomoc starým a potřebným lidem na předměty denní spotřeby aj.)	4 000 Kč

Celkem jsme takto použili 24 000 Kč z charitní pokladničky. Moc děkujeme vám všem, kdo se na těchto darech podílíte.

Abyste obnoveni Duchem Svatým svědčili o Boží lásce všem, se kterými se denně setkáváte, vám přeji

Dobrovolníci farní charity

Stavba kaple

v Hospici sv. Alžběty v Brně

Hospic sv. Alžběty je provozován občanským sdružením Gabriela o.s. a sídlí v pronajatých prostorách Konventu sester alžbětinek v Brně na Kamenné 36.

Cílem komplexní hospicové péče je přinést úlevu od fyzického strádání i psychickou podporu navzdory vážné nemoci. Konec lidské cesty může být těžký, bolestivý, ale také klidný, smířený, bez velkého utrpení.

Hospic sv. Alžběty nemá ve svých prostorách kapli (spolu s hospicem v Chrudimi jako jediný z kamenných hospiců u nás). Každý týden se slouží mše svatá ve společenské místnosti hospice, kam jsou pacienti přiváženi na lůžkách. V souvislosti s rekonstrukcí hospice se naskytla možnost vybudování kaple v půdních prostorách hospice, které bezprostředně navazují na lůžkový hospic. Pacienti by tak měli možnost nechat se odvézt, či s doprovodem navštívit kapli, kdykoliv by potřebovali načerpat sílu, mohli by spolu se svými blízkými strávit čas v modlitbě před svatostánkem a samozřejmě mše svatá by mohla být sloužena v důstojných prostorách.

Občanské sdružení Gabriela o.s. jako většina neziskových organizací získává prostředky na provoz Hospice sv. Alžběty z více zdrojů (veřejné zdravotní pojištění, státní a obecní

dotace, dary). Není v jeho možnostech získat prostředky na vybudování kaple z příjmů z vlastní činnosti. Proto se s prosbou o pomoc obracíme na všechny, kteří si uvědomují, jak důležitým místem pro hospicové pacienty je kaple, místo ztišení.

Předpokládané náklady na vybudování kaple jsou 1,3 mil Kč.

Záměrem je v interiéru kaple vymežit prostor, kde budou uvedena jména, případně krátké modlitby všech, kteří přispějí jakýmkoliv finančním darem na stavbu kaple.

Číslo účtu, na který je možno dary posílat: 27-9340720267/0100, variabilní symbol: 153. Další informace lze nalézt na www.hospicbrno.cz

Slovo nemocným

Vložte všechnu svou naději na něj, vždyť on o vás pečuje.

1 Petr 5,7

Všichni známe událost, která se udála na Kalvárii, kde na kříži umíral Kristus Pán a na sousedních křížích dva muži, kteří byli odsouzeni za těžké zločiny. Jeden z nich se Kristu rouhal a urážel ho, ale druhý si v posledních chvílích svého života uvědomil všechno, co ve svém životě udělal špatně, litoval toho, prosil o odpuštění a o spásu. Byl vyslyšen, bylo mu slíbeno, že ještě týž den spásy dosáhne.

Tento fakt je velmi důležitý pro každého z nás, protože nám

dává jistotu, že nikdy v životě není úplně pozdě, ale že vždy je možné se zachránit. Není možné změnit náplň prožitého života, ale je možné dosáhnout odpuštění. Tato událost nám ukazuje, že Bůh je nekonečně milosrdný, že chce, aby všichni lidé byli spaseni a každému dává až do poslední chvíle jeho života možnost a příležitost, aby byl zachráněn.

Tato skutečnost je pro nás důležitá tehdy, když se setkáme s člověkem, který je na konci svých sil a který vidí jediné řešení v tom, že sám ukončí svůj pozemský život. Když si přečte vylíčení této události a aplikuje ji na sebe, může si uvědomit, že i on má naději a nemusí propadat zoufalství, ale může se spoléhat na Boží dobrotu.

Tato událost, která se stala na Kalvárii může ovlivnit náš vztah k lidem, kteří žijí v naší blízkosti, a kteří během svého života nereagují na podněty svůj život změnit. Nikdy nemáme ztrácet naději, ale stále si máme být vědomi toho, že naše modlitby mají účinnost a mohou přispět ke změně smýšlení třeba v poslední chvíli života, kdy už odcházející nebude schopen dát najevo svoje smýšlení.

Když chceme prospívat lidem kolem sebe, musíme my sami být ve své duši naplněni důvěrou v Boží působení v lidském životě a plně věřit, že Bůh chce, aby všichni lidé byli spaseni a do poslední chvíle jejich života jim dává všechno, aby byli schopni věčné spásy dosáhnout.

o. J. Šik

Foto Fiala

skutečně **netradiční**, jste se mohli přesvědčit v neděli při misijním jarmarku.

Vrcholem **netradičnosti** bylo také občerstvení, které nám připravil pan Zahradník, který se **tradičně** účastní pečení koláčků v roli pekaře při peci, a to ne jedné. Stihne pěci do zlatova koláčky hned ve dvou pecích souběžně ☺☺.

Jemu tedy velký dík za nejen pečení, ale především za obědové menu, které přichystal opravdu znamenitě. Níže přikládám k náhledu:

Nabídnutá strava	Odebráno	Známka
babský guláš (rozvařený)	vše	1*****
hovězí na víně	jen degustační vzorky	1*****
vegetariánský guláš	nic	1*****
bramborové noky	nepatrná část	1*****
chléb domácí kmínový	polovina	1*****
chléb žitný semínkový	větší část	1*****
salát Panda	jen degustační vzorky	1*****
bramboráčky zelné	větší část	1*****
bramboráčky celerovo-mrkvové	větší část	1*****
bramboráčky paprikové	větší část	1*****
omáčka šípková	vše	1*****
omáčka pikantní	nepatrná část	1*****
omáčka smetanovo-zeleninová	polovina	1*****

S těšením se na další **tradiční** pečení

Víťa M.

Poznámka: Při misijním jarmarku se vybralo 19 450 Kč.

Farní pouť

8. 5. 2013

Ráno 8. 5. 2013 se na nás mezi mraky usmívalo modré nebe a bylo jasné, že farníci, kteří se modlili za příznivé počasí pro farní pouť, byli vyslyšeni. Radostně jsme se sbalili a vyrazili jsme na sraz, který byl – jako obvykle – v 9 hodin ráno v Útěchově. Nesešlo se nás sice tolik jako minulý rok, ale i tak byla účast hojná a po naložení všech dobrot a pochutin do přistaveného auta jsme vyrazili směr Vranov. Krátké přivítání P. Petrem Vrbackým a úvodní modlitba se konala již na lesní cestě (louka byla příliš mokrá) a následovalo rozdělení do skupinek, klíčem byl měsíc narození. Tak se spolu sešli ledňáci, únorovci, březňáci atd. Dostali jsme do skupinek témata k rozjímání a sdílení, a aby to bylo výživné, pro jistotu hned dvoje – jedna témata vytvořil pan kaplan Jiří Bůžek, jedna Radek Voříšek. Po cestě jsme si o nich mohli povídat a rozjímat. Přiznám se, že mi oboje témata přišla tak hluboká, že mi připadalo, že se z farní pouti vyklubala důkladná duchovní obnova. Asi nejvíc mne zaujalo zjevování celé pravdy Duchem Svatým skrze sdílení v rodině a ve farnosti.

Blatiny

Foto Marie Tara Kyselková

Ve dnech 5. - 7. dubna se konal prodloužený víkend pro rodiny s malými dětmi v Blatinách. Program začal po příjezdu v pátek odpoledne, když mezi nás děti, shromážděné v jídelně, přišel faun Tumnus z bájně říše Narnie. Poprosil nás o pomoc Aslanovi, králi Narnie, v boji se zlou Bílou čarodějnici. Rozdělil nás do družinek po pěti a úkolem bylo získat celkem devět mečů, důležitých pro záchranu Narnie. První čtyři meče se podařilo získat tentýž večer po projití kouzelnou skříní do Narnie. Šli jsme

brzy spát, abychom načerpali dostatek sil na zítřejší boj s čarodějnici.

Ráno jsme měli snídani, po ní následovala modlitba. Další meč se nám podařilo koupit od obchodnice, díky zodpovězení dostatečného množství otázek. Pro šestý meč bylo potřeba se vypravit do zasněžené krajiny a vyzkoušet si naši rychlost a tipovací schopnosti. K obědu jsme měli špagety. Po obědě jsme si odpočinuli během sledování filmu Letopisy Narnie.

Hraním běhacího Člověče nezlob se a zdoláním překážkové dráhy jsme obdrželi poslední dva meče, a proto jsme rychle spěchali na pomoc Aslanovi v boji s čarodějnici. Poté, co čarodějnice padla bezvládně na zem a nad kopcem se objevil šedomodrý kouř, jsme věděli, že Narnie je zachráněna.

Večer jsme strávili moc příjemně na velké hostině vítězů. Před spaním jsme rodičům zahráli divadlo o Sněhurce a sedmi trpaslících. V neděli rodiče zabalili věci a my jsme se mohli dodívat na konec včerejšího filmu. Na mši svatou jsme jeli do Herálce. Ve Žďáru nad Sázavou jsme poobědvali v restauraci Na Stezce. Naše rodina po obědě už jela domů, ale pro ty vytrvalejší se ještě uskutečnil výlet do Modelářského světa. Akci jsme si všichni moc užili, a proto děkuji všem organizátorům, zvláště Markétě Zelenkové za přípravu.

Jakub Kotek

Tradičně netradiční

pečení a prodej misijních koláčků

Již několikátý rok proběhlo v sobotu před Květnou nedělí, **tradiční** pečení misijních koláčků.

Tradičně jsme se sešli již v osm hodin ráno, aby byla zadělána těsta dříve, než přijdou další pomocníci. Naplánováno bylo zadělat šest těst,

tzn. ze 6 kg mouky. Propočít byl, že z tohoto množství bude asi 150 - 180 balíčků koláčků k prodeji, které budeme **tradičně** balit až ve večerních hodinách. Přibližně do půl desáté probíhalo vše **tradičně** a my byli velmi spokojeni, jak nám to jde pěkně od ruky. Těsta kynula, pomocníci přišli a hned se pustili do práce ...

Ovšem nezvykle **netradičně** často zvonil zvonek pro otevření dveří a v nich se vždy objevily milé tváře s plnými krabicemi napečených koláčků, kterých bylo opravdu velmi mnoho a my tak už v 11 hodin měli **tradiční** počet balíčků uchystaný.

Vám všem, kdo jste přinesli již koláčky napečeny, ještě jednou moc děkujeme. To, že počet balíčků byl

Koláčky k nedělní kávě chutnaly znamenitě

Výrobky dětí zkrášlily domovy farníků

